

[Svend Nielsen.]

til Takster, der ikke paaførte andre Provinshavne en skadelig Konkurrence. Det er en Begrundelse, som jeg ikke ret vel kan tro den højtærede Minister vil vedkende sig, thi det kan jo dog hverken være Ministeriets Mening eller Opgave at ville holde Varepriserne oppe paa en for Forbrugerne unødvendig Højde, det kan jeg i hvert Fald ikke tænke mig. Forholdet er jo nemlig det, at høje Havneafgifter lige saa vel som alle andre Transportomkostninger til syvende og sidst bundfælder sig som højere Udsalgspriser paa Varerne til Skade for Forbrugerne. Ministeriet kan dog neppe vedkende sig at have til Opgave at fremkalde høje Varepriser, og naar Forholdet nu er det, at de økonomiske Forhold baade for Aarhus Havn, der, saa vidt jeg ved, ogsaa har faaet Afslag, og for Aalborg Havn er af en saadan Beskaffenhed, at disse Havne mener at kunne nedsætte Udgifterne og alligevel administrere økonomisk forsvarligt, synes jeg, det er mærkværdigt, at Ministeriet ved et Magtbud vil tvinge dem til at opretholde unødvendigt varefordyrende Havnetakster.

Den Begrundelse, som Departementschef Hoskiær giver for Ministeriets Stilling, er efter mit Skøn ogsaa alt for urimelig til, at den kan være rigtig, thi jeg kan dog ikke tænke mig, det kan være Ministeriets Mening at ville tvinge vel styrede og godt ledede Havne til at indrette deres Takster efter de daarligste og slettest styrede Havnes Behov; det skulde dog ikke gerne være Statens Formaal at hemme de Virksomheder, der drives og administreres forsvarligt og godt, lige saa lidt som det skulde være dens Opgave at præmiere de Byer, der driver deres Havnevæsen dyrt og daarlig til Skade for de handlende og Forbrugerne. Jeg ved jo meget vel, at Trafikministeriet i Henhold til Købstadkommunalovens § 16 har juridisk Ret til at fastsætte Taksterne for vore Provinsbyers Havne, men det har dog utvivlsomt ikke været Meningen, at Ministeriet skulde kunne bruge denne Magt til at holde den enkelte Bys Havnetakster oppe paa en større Højde end nødvendigt for en økonomisk forsvarlig Drift. Jeg føler mig ganske overbevist om, at Ministeriets Afslag er i Strid med Lovens Aand. Det har sikkert aldrig nogen Sinde været Lovgivningens Mening, at den skulde bruges til Opskrining af Varepriserne; og det er netop paa den Maade, Ministeriet nu bruger Loven, hvis da Afslaget og Departementschef Hoskiærs Begrundelse af det skal staa ved Magt. Jeg henstiller derfor til den

højtærede Trafikminister, at han imødekommer disse Havnes Ønske om Takstnedsættelse. Hvis han gør det, vil han handle i god Overensstemmelse med Lovens Aand og Mening; og jeg henstiller til ham, under Hensyn til alt, hvad der her er sket, at tage under Overvejelse, om det ikke var paa Tide at ændre Købstadkommunaloven paa det Punkt, saaledes at Havnene kan faa mere Selvstyre, end de har nu. Thi skal Loven administreres saaledes, som dette Afslag fra Ministeriet tyder paa, hvis det holdes fast, vil det være til Skade for al Fremdrift og Dygtighed i vore Havnestyrelser.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Jeg vil gerne henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at Studenter, der studerer Medicin ved Universitetet, overfor mig har beklaget sig over, at Undervisningen ved Universitetet er lagt saaledes til Rette, at Studenterne i høj Grad er henvist til at tage Undervisning ved Manufaktur. Det er givet, at det i høj Grad fordyrer Studiet for Studenterne, og det stiller navnlig de fattige Studenter højt uheldigt. Jeg synes, at Ret og Billighed fordrer, at Undervisningen gives saaledes af Universitetets Lærere, at en normalt begavet og flittig Student kan klare sig alene med den Undervisning, der gives af Universitetets Lærere i Timerne. Jeg kunde fristes til at sige: Hvad faar disse Universitetslærere ellers deres Løn for, hvis det ikke netop er for at undervise Studenterne i det Omfang, der svarer til de Krav, man stiller til Studenterne ved Eksamensbordet? Det er altsaa overfor mig gjort gældende, at Forholdene er saaledes for Tiden, at Lærerne ikke naar at komme igennem Fagene i det Omfang, som svarer til de Krav, der stilles til Studenterne, naar de stiller til Eksamen. Det er endog hævdet, at hele Afsnit af det, Studenterne skal kende ved Eksamensbordet, overhovedet slet ikke bliver gennemgaaet indenfor det Tidsrum, Studenterne normalt skulde have tilendebragt Studierne i. Hvis det virkelig er rigtigt, er det efter min Mening et højt uheldigt og uforsvarligt Forhold. Jeg henstiller derfor til den højtærede Undervisningsminister at faa Forholdet undersøgt og navnlig ikke forglemme at høre, hvad Studenterne har at sige om den Sag; thi det er dog saaledes, at de Folk, som har Skoen paa, ved bedst, hvor den trykker. Og det skulde dog ikke gerne være saaledes, at fattige Studenter skal bringes i en urimelig Gæld som Følge af Forsømmelse fra Universi-